

# هُوَ اللهُ - ای اماءِ رحمن، الحمد لله ورقات سدره رحمانیتید...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی



## هُوَ اللهُ

ای اماءِ رحمن، الحمد لله ورقات سدره رحمانیتید و ازهار حدیقه هدایت و روحانیت از چشمه حیوان نوشیده‌اید و از ماء معین و عین تسنیم ایقان نشو و نما نموده‌اید. حال باید همواره بنسیم موهبت از مهبّ عنایت در اهتزاز و حرکت آئید و یوماً فیوماً طراوت و لطافت و روحانیت تازه حاصل نمائید تا جنت ابهی را بنفحات قدس بیارائید هر یک آیت موهبت شوید و نار موقده هدایت. شب و روز بذكر جمال ابهی ملأ اعلی را محظوظ و مسرور کنید و بنعره یا بهاء الأبهی ملائکه سما را مشعوف و ممنون نمائید از شعله محبتش دمی نمودت نجوئید و از یاد جمالش نفسی فراغت نخواهید. ای اماءِ رحمن و کنیزان جمال ابهی، آیا میدانید در چه عهد و دورید و در چه قرن و عصر این دور حضرت کبریاست و این قرن عصر جمال ابهی یا بشری یا بشری یا طوبی یا طوبی یا فرحا یا فرحا یا سرورا یا سرورا من هذه الموهبة الكبرى و من هذه المنحة العظمی قد اشرفت انوارها علی الأرض شرقها و غربها و انتشرت نفحاتها علی الآفاق جنوبها و شمالها و علیکنّ التّحیة و الثّناء ع



ORIGINAL



AUDIO